

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1953 m. gegužės mėn. 21 d., ketvirtadienis * Kaina 15 kp.

EINA NUO 1950 M.

Nr. 41 (268)

Už aukštą egzaminų lygį rajono mokyklose

Savo genialiajame veikalė „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“ J. V. Stalinas nubrėžė aiškia tarybinei liaudžiai programą komunistinės visuomenės sukūrimui. Ypatingai svarbią vietą šiame darbe turi tarybinė mokykla, kuri, auklėdama ir mokydama jaunąją kartą, ruošia aktyvius komunistinio statytojus. Nepaprastas mūsų mokyklos suklestėjimas, jos išaugimas idėjinio bei dalykinio atžvilgiais yra nenuilstamo partijos ir vyriausybės rūpinimosi liaudies švietimu rezultatas. Partija aukščiau už viską stato mokslo suklestėjimo reikala, nes apsišvietę, kultūringi, komunistinėmis pažiūromis apsiginklavę žmonės gali įvykdyti grandiozinius uždavinius bet kokiam mūsų tarybinio gyvenimo darbo bare.

Išstumusi buržuazinio gyvenimo tvaiką, juodašimtiško klerikalizmo šešėlius, šiandien mūsų rajono mokykla, kaip ir milijonai plačiosios Tarybų šalies mokyklų, tvirtai įaugusi į kolūkiečių, darbininkų, inteligentijos buitį, pradeda keliamuosius, baigiamuosius ir brandos atestato egzaminus. Rajono partinės organizacijos vadovaujamas, gausus mokytojų kolektyvas, visus mokslo metus siekęs aukšto mokinių mokslo pažangumo, auklėjęs juos komunistine dvasia, šiandien duoda savo ataskaitą partijai, vyriausybei ir visai liaudžiai. Egzaminai — pats svarbiausias mokyklinio gyvenimo etapas, todėl šiame laikotarpyje pirmoji visų švietimo darbuotojų pareiga yra kovoti už aukštą egzaminų politinį idėjinį lygį, jų organizuotumą bei tvarkingumą. Vykdamas partijos XIX suvažiavimo direktyvas dėl penktojo penkmečio plano, mokyklos, pradėjusios poli-

techninį apmokymą, egzaminų metu privalo pademonstruoti nenutrūkstamą teorijos ryšį su praktika, iškelti tuos pirmuosius mokinių išsivintus polittechninio mokymo įgūdžius. Tam pasiekti būtina, kad mokyklų vadovai, visi mokytojai užtikrintų tinkamą vaizdinių priemonių bazės panaudojimą egzaminų metu, nenutrūkstamą mokomųjų kabinetų bei konsultacinių kambarių darbą.

Svarbus uždaviniai egzamininiame laikotarpyje iškyla mokyklos komjaunimo ir pionierių organizacijoms, sieninei spaudai. Komjaunuoliai ir pionieriai, patys laikydami egzaminus tik labai gerais ir gerais pažymiais, privalo organizuoti ir visą besimokantį jaunimą į tinkamą egzaminų išlaikymą. „Nei vieno nepatenkinamo pažymio egzaminų metu“, — su tokiu šūkiu privalo pereiti visą egzamininį laikotarpį mūsų besimokantis jaunimas.

Vykstančiuose egzaminuose svarbus uždaviniai tenka ir rajono liaudies švietimo skyriui, kurio darbuotojai privalo reguliariai lankytis mokyklose ir vietoje padėti mokytojams pašalinti pasitaikančius trukumus.

Rajono mokytojų kolektyvas, vykdydamas partijos ir vyriausybės direktyvas liaudies švietimo srityje, egzaminų metu privalo mobilizuoti visas jėgas, kad pats atsakingiausias mokyklinio gyvenimo etapas praeitų aukštame lygyje ir organizuotai. Egzaminai — šventė mokykloje. Jauki darbo atmosfera, pakili nuotaika ir jaunatviškas entuziazmas privalo apgaubti mūsų rajono mokyklas, metai iš metų siekiančias geresnių rezultatų vandan greitesnio komunistinio sukūrimo mūsų šalyje.

ROKIŠKIO RAJONO DŽDT DEPUTATŲ ŽINIAI

Š. m. gegužės mėn. 26 d. Darbo žmonių deputatų tarybos (trečiojo šaukimo) antroji sesija.

Rajono DŽDT vykdomasis komitetas

Pasėkime kuo daugiau pašarinių kultūrų!

ORGANIZUOTO DARBO DĒKA

Išsivysčiusio socialistinio tarpbrigadinio lenktyniavimo dėka, vasarinių grūdinių kultūrų sėja baigėme gegužės 15 d. Plėsdami itin vertingų grūdinių kultūrų pasėlių plotus, vasariniams kviečiams papildomai virš plano užsėjome 16 hektarų. Virš plano pasėjome ir kitų grūdinių kultūrų.

Vadovaudamiesi Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir LKP Centro Komiteto nurodymais dėl bulvių, daržovių ir pašarinių kultūrų pasėlių plotų išplėtimo, jų sėjimo geriausiais agrotechnikos terminais, dabar šiam darbui sutelkėme visas jėgas. Cukrinių runkelių sėja jau užbaigėme. Linų pasėjome 77 procentus planinės užduoties. Artimiausiomis dienomis baigsime bulvių ir pašarinių šakniavaisių sėją. Tačiau pagrindinę pašarų bazę dalį pas mus sudarys vienametės ir daugiametės pašarinės žolės. Gausų derlių žada daugiau kaip 40 hektarų plote papildomai patreštos antrųjų metų sėjos pašarinės žolės, žymiai daugiau atlikom pašarinių žolių išėlių.

Spartų sėjos darbų atlikimą užtikrina geras darbo organizavimas, sustiprėjusi drausmė. Savo patarimais nemaža padeda rajono žemės ūkio skyriaus agronomas drg. Mockienė. Žiemos metu ji agrotechnikos rate lyje apmokė kolūkiečius Staigytę, Deksnytę, Mikalkevičiūtę, brigadininkus Milaknį, Šakalį ir kitus, kurie dabar sėkmingai pritaiko įgytas žinias, pirmauja sėjos darbuose.

Sėjos darbai pas mus vykta sparčiau, jei Rokiškio MTS sąžiningai vykdytų pagal sutartį prisiimtą išpareigojimus. Tuo tarpu iki šiol MTS traktoriai suarė vos 7 ha žemės ir... išvažlavo. Tokia padėtis aiškiai nenormali.

J. MEILUS
„Tarybų Lietuvos“ kolūkio pirmininkas

Už tvirtą pašarų bazę visuomeniniams gyvuliams

Rokiškyje įvyko kolūkių pirmininkų, jų pavaduotojų, gyvulininkystės fermų vedėjų, sąskaitininkų ir žemės ūkio specialistų pasitarimas. Pasitarimo dalyviai apsvartė Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos KP Centro Komiteto nutarimą „Dėl priemonių pašarų gamybai ir sukauptimui Lietuvos TSR kolūkiuose bei tarybinuose ūkiuose padidinti 1953 metais“ ir visuomeninės gyvulininkystės planų vykdymo eiga.

Rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Balčiūnas savo pranešime nurodė, kad daugelyje rajono kolūkių pašarų bazė žymiai atsilieka nuo kolūkių visuomeninių gyvulių skaičiaus didėjimo. „Ateities“, „Jaunosios Gvardijos“, „Švytu-

Pranešimas

apie pavasario sėjos darbų eigą rajono kolūkiuose procentais š. m. gegužės mėn. 20 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasėta viso vasarinių kultūrų	Pasėta linų	Pasėta cukr. runk.	Pasėta dūta bulvėtu	Pasėta pašar. šaknė.
1.	„Tarybų Lietuvos“	108,9	76,8	100,0	75,7	79,2
2.	„Nemunėlis“	93,2	56,6	74,4	66,6	—
3.	„Šetekšna“	90,8	100,0	100,0	32,8	48,2
4.	„Rageliai“	90,3	30,3	91,7	14,8	6,3
5.	„Žvaigždė“	89,9	30,8	32,0	56,8	—
6.	„Atžalynas“	89,1	78,9	66,6	66,0	—
7.	„Aušra“	88,8	62,5	104,5	39,5	88,4
8.	„Naujuoju keliu“	87,5	100,0	10,0	23,2	58,8
9.	„Pergalė“	86,5	54,9	103,0	29,4	42,1
10.	„Jaunoji Gvardija“	86,3	94,4	71,7	71,8	44,5
11.	Mičiurino v.	85,1	59,4	100,0	35,3	35,3
12.	Liudo Geros v.	84,2	44,0	78,3	33,3	—
13.	„Naujas gyvenimas“	79,8	41,1	86,8	—	—
14.	„Už taiką“	77,4	22,2	46,3	93,7	55,5
15.	„Ateitis“	75,1	25,5	85,7	22,7	8,3
16.	„Tikruoju keliu“	74,9	36,5	100,0	26,6	11,2
17.	„Vyturys“	73,4	42,2	—	10,0	—
18.	„Švyturys“	72,9	—	—	—	—
19.	„Gegužės Pirmoji“	72,7	8,9	—	—	—
20.	„Socializmo keliu“	70,1	42,9	47,6	13,0	12,5
21.	„Lenino keliu“	69,9	12,9	13,0	—	66,8
22.	Salomėjos Nėries v.	69,8	53,0	62,3	—	14,1
23.	Karolio Požėlos v.	69,5	15,9	73,7	23,2	4,5
24.	„Stalino keliu“	61,0	29,6	96,0	—	—
25.	„Artojas“	60,8	4,9	6,7	—	45,8
26.	„Duokiškis“	53,4	8,8	—	—	—

*) Žinios V. 16 d.

Rajono žemės ūkio skyrius

Rajono laukuose sėja pačiame įkarštyje. Priešakiniai kolūkiai, kuriuose pavyzdinai organizuotas darbas, išvystytas socialistinis lenktyniavimas, jau baigia sėti grūdines kultūras ir linus. Per paskutinį penkiadienį puikius rezultatus pasiekė „Tarybų Lietuvos“ kolūkis, pirmasis rajone baigęs vasarinių kultūrų sėją. „Šetekšnos“ kolūkis baigė pasėti linus ir cukrinius runkelius. Cukriniai runkeliai pasėti taip pat „Aušros“, „Pergalės“, Mičiurino vardo ir „Tikruoju keliu“ kolūkiuose.

Tačiau pavasario sėja ne visur vyksta sėkmingai. Štai „Lenino keliu“ ir „Naujuoju keliu“ kolūkiuose sėjos tempai ne didinami, o atvirksčiai, lėtinami. Dėl to per penkiadienį „Lenino keliu“ kolūkis įvykdė vos 1,7

procento vasarinių kultūrų sėjos plano. Gėdingai žlugdoma sėja „Duokiškio“ kolūkyje. Čia, o taip pat „Naujo gyvenimo“, „Stalino keliu“ ir „Gegužės Pirmosios“ kolūkiuose, dar nepradėtas bulvių sodinimas, pašarinių šakniavaisių sėja.

Padėtis su sėja „Duokiškio“, „Artojo“, „Stalino keliu“ ir eilėje kitų atsiliekančių kolūkių kelia nerimą. Atsiliekančių kolūkių vadovai, o taip pat MTS ir žemės ūkio skyriaus specialistai privalo nedelsiant mobilizuoti visas jėgas, išnaudoti visus rezervus sėjos eigai paspartinti. Kolūkių partinės organizacijos ir MTS politiniai skyriai privalo plačiau išvystyti socialistinį lenktyniavimą brigadose, skatinti atsiliekančius lygiuoti į pirmus.

„Pergalės“ ir Karolio Požėlos vardo kolūkiuose. Zoovetapylinkės vedėjas drg. Milašius nesilima priemonių pašarinių kultūrų sėjai paspartinti, o taip pat gyvulininkystės produkcijos apskaitai sutvarkyti.

Diskusijose dalyvavo taip pat zootechnikai Daunys ir Karka, o taip pat visa eilė kolūkių pirmininkų, sąskaitininkų ir gyvulininkystės darbuotojų.

Pasitarime kalbėjo LKP rajono komiteto sekretorius drg. Bajoriūnas. Pasitarimo dalyviai numatė konkrečias priemones pašarų gamybai ir sukauptimui rajono kolūkiuose padidinti, visuomeninės gyvulininkystės fermoms sustiprinti, jų produktyvumui pakelti.

J. Balvičius

PARTIJOS GYVENIMAS

Nuolat gerinti agitacinį-masinį darbą

Partijos XIX suvažiavimas pareikalavo iš partinių organizacijų ir visų komunistų nuolat gerinti darbą su plačiosiomis darbo žmonių masėmis, auklėti jas begalinio atsidavimo Lenino-Stalino partijai dvasia. Šio uždavinio įvykdymas išimtinai priklauso nuo agitacinio-masinio darbo, nuo to, kaip plačiai į šį darbą bus įtraukti agitatoriai, kultūros-švietimo įstaigos.

Rajono kolūkių, pramonės įmonių ir įstaigų partinės organizacijos, pertvarkiusios savo darbą partijos XIX suvažiavimo nutarimų ideologiniais klausimais šviesoje, pasiekė rimtų laimėjimų auklėjant kolūkiečius, darbininkus ir inteligentus komunistine dvasia. Tam tikslui eilė partinių organizacijų panaudoja įvairias agitacinio darbo priemones, nukreipiant jas sėkmingam ūkinių uždavinių įvykdymui.

Daug dėmesio ideologinio darbo pagerinimui kolūkiečių tarpe skiria „Lenino keliu“ kolūkių partinė organizacija. Ji nuolat vadovauja agitatorių kolektyvui. Darbas su agitatoriais, politinis jų auklėjimas, paskaitinė propaganda užima pagrindinę vietą partinės organizacijos darbo planuose. Sistemingai rengiami seminarai agitatorių politiniam lygiui kelti, kur jie supažindinami su pagrindiniais einamojo momento uždaviniais. Seminaruose taip pat paskleidžiamas geriausių agitatorių darbo patyrimas. Partinė organizacija nuolat gerina agitkolektyvo kokybinę sudėtį, į agitacinį-masinį darbą įtraukdama vietos inteligentiją, aktyvistus.

Daug dėmesio ideologiniam darbu skiria „Nau-

* * *
V. JASIULIS
LKP Rokiškio rajono komiteto propagandos-agitacijos skyriaus vedėjas
* * *

juoju keliu“ ir eilės kitų kolūkių komunistai.

Tačiau ne visos partinės organizacijos įvertina politinio-masinio darbo svarbą. Kai kur partinės organizacijos ir partinės-kandidatinės grupės politinį darbą laiko antraeilium dalyku arba nenukreipia jo sėkmingam ūkinių uždavinių vykdymui. Rimtu partinių organizacijų vedamo politinio darbo trūkumu mūsų rajone reikia laikyti ir tai, kad jos dar nepakankamai įvertina vaizdinės agitacijos, kultūros-švietimo įstaigų darbo, nevadovauja joms.

Štai, Salomėjos Neries vardo kolūkių partinė organizacija visai nevadovauja klubo-skaityklos darbu, nereikalauja iš skaityklos vedėjos drg. Petrulytės sistemingai dirbti su kolūkiečiais, partiniuose susirinkimuose neišklauso jos darbo ataskaitų. Paliktas savieigai, klubas-skaitykla visai nieko nedirba, per ištisas dienas esti uždarytas, o pati vedėja brigadose nesilanko. Nepatenkinamai išvystyta vaizdinė agitacija, nėra garbės ir rodiklių lentų, plakatų ir šūkių, kviečiančių sparčiau vykdyti iškilusius ūkinius uždavinius. Partinės organizacijos sekretorius drg. Kalvelis žino padėti, tačiau išvadų nedaro, nors tuo klausimu partijos rajono komiteto biuras jam davė konkrečius nurodymus.

Panaši padėtis „Socializmo keliu“ kolūkyje. Anksčiau gerai vadovavusi agitaciniam-masiniam darbu,

pavasario sėjos metu kolūkių partinė organizacija išleido iš savo akiračio šią veiksmingiausią darbo šaką. Tai privedė prie to, kad kolūkis pavasario sėjos darbuose atsidūrė paskutinėje vietoje rajone. Čia yra pajėgus agitkolektyvas, tačiau jam niekas nevadovauja. Nuo agitacinio darbo atitrūko vietos septynmetės mokyklos mokytojai. „Socializmo keliu“ kolūkių agitatoriai liko pašaliniais įvykių stebėtojais ir statistinių davinių fiksuotojais.

Ideologinio darbo nedavertinimo reiškiniai pasireiškia ir eilėje rajono įmonių. Tokia pažūra rado sau vietos „Nemuno“ fabriko partinėje organizacijoje (sekretorius drg. Troščėnkovas). Fabrike apleistas darbas su jaunaisiais darbininkais. Partinė organizacija nevadovauja komjaunimo organizacijai, nenukreipia jos į politinio-masinio darbo jaunimo tarpe sustiprinimą. Analogiška padėtis rajono pramkombinate. Beveik kas vakaras pramkombinate raudonajame kampelyje susirenka daug dirbančio jaunimo, tačiau partinė organizacija (sekretorius drg. Amduras) šitų susibūrimų nepanaudoja kaip agitacinio-masinio darbo tribūnos.

Vykdam didingą komunistinės visuomenės sukūrimo programą, rajono partinės organizacijos ideologinio darbo išvystymui turi skirti didžiausią dėmesį. Būtina pakelti agitatorių vaidmenį kolūkiuose baigiant grūdinių kultūrų ir vykdant techninių kultūrų sėją. Ypatingą dėmesį reikia atkreipti į kultūros-švietimo įstaigų darbą, panaudojant jas kaip agitacinio darbo centrą kaime.

Antireliginė konferencija kolūkyje

„Naujuoju keliu“ kolūkių agitatorių kolektyvas drauge su vietos klubu-skaitykla suorganizavo antireliginę konferenciją. Į pradinės mokyklos salę susirinko apie 200 žmonių — „Naujuoju keliu“ ir „Jaunosios Gvardijos“ kolūkių kolūkiečių, Rokiškio tarybinio ūkio Panemunėlio skyriaus ir vietos sviesto gamybos įmonės darbininkų ir tarnautojų, mokytojų.

Mokytojas V. Šlikas savo pranešime „Reakcingoji katalikų dvasininkija — amžinas lietuvių tautos priešas“ nurodė, kad visais laikais religiniai prietarai stabdė pažangios minties vystymąsi, kad bet kuri religija yra priemonė liaudžiai apgauti, padėti eksploatatoriams ją išnaudoti. Panemunėlio apylinkėje ilgus metus tarnavo vietos buožėms ir dvarininkams reakcinis kunigas Matulionis. Kartu su dvarininku Biknevičiumi, buožėmis Klemka, Lapeliu ir kitais jis plėšė darbo valstiečius, skatino nuolankiai klausyti „iš dievo pareinančios“ buržuazinės fašistinės valdžios ir vokiškųjų hitlerinių okupantų. Tarybų valdžios metais jis inspiravo vokiškai-lietuviškųjų buržuazinių nacionalistų gaujos veiklą. Šio kruvinojo kunigo-žudiko nurodymu buvo žvėriškai išžudyta valstiečio Šarkos šeima, valstiečiai K. Bielūnas, Bulovas.

Gausiuose pasisakymuose konferencijos dalyviai kalbėjo apie tai, kaip reakciniai katalikų dvasininkai tarnauja pikčiausiems tarybinės liaudies priešams, palaiko tamsą ir prietarus, kvietė sustiprinti kovą prieš buržuazinės ideologijos liekanas žmonių sąmonėje, tame tarpe ir prieš religinių prietarų liekanas.

Kolūketė E. Bružaitė papasakojo, kaip vietos reakciniai kunigai apgautinėjo darbo žmones. Už kulto patarnavimus jie reikalauja atlyginimo produktais, kuriuos po to per savo šeiminkes pardavinėdavo turguje.

Mokytojas Vainilūnas nurodė, kad būtina sustiprinti kovą prieš tam tikrą religinių prietarų pasireiškimą, kai kurių mokinių šeimose, kas neigiamai atsiliepia į vaikų auklėjimą mokykloje, trukdo mokiniui susidaryti tvirtą ir teisingą marksistinę pasaulėžiūrą, blaiviai vertinti aplinką ir visuomeninio gyvenimo reiškinius.

Konferencijoje taip pat kalbėjo „Naujuoju keliu“ kolūkių pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius J. Dovydenaitė, drg. Griščėnko ir kt.

Po to įvyko meninė dalis. Vietos meno saviveiklininkai suvaidino J. Žemaitės dviejų veiksmų scenos valždelį „Mūsų gerasis“.

Z. Narbutas,
V. Čypas

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Nepareigingumo vaisiai

„Atžalyno“ kolūkyje yra visos galimybės išplėsti gyvulininkystės fermas, tačiau šiuo metu ten visuomeniniai gyvuliai prižiūrimi blogai. Ypač nepatenkinamai organizuota vetsanitarinė priežiūra. Vetsanitaras Juozas Šepka neatsakingai žiūri į pavestą darbą, asmeninius interesus laiko svarbesniais už kolūkių. Todėl kiaulių ir arklių fermose pasitaikė gyvulių kritimų. Laiku nesuteikus pagalbos, gegužės 9 d. krito paršelis, trim dienom anksčiau dėl neteisingo kumelinguo nustatymo ir zootechnikos reikala-

vimams prieštaraujančio režimo krito kumelė. Kai apie sergantį gyvulį pranešė vetsanitarui Šepkai, jis ciniška pareiškė, kad jam nesą laiko — reikia dirbti... sodybiniam sklype.

Kolūkių valdyba, revizijos komisijos pirmininkas P. Jukna ir Rybokų apylinkės pirmininkas Suvaizdis gerai žino padėti fermose ir vetsanitaro J. Šepkos nepareigingumą, tačiau padėčiai pagerinti priemonių nesilima. Nejaugi ir jie sutinka su antikomunistiniais Šepkos samprotavimais?

J. Žemaitis

Trumpi signalai

Nestropiai atlieka savo pareigas „Atžalyno“ ir „Švyturio“ kolūkių laiškininkai A. Matukas ir A. Pupienytė. Spauda paliekama kolūkių raštinėse be priežiūros

arba stovi ilgą laiką laiškininkų butuose. Kolūkiečiai dažnai gauna suglamžytus ir suteptus laikraščius.

B. Petronis,
J. Gilya

Nuo š. m. sausio mėnesio „Nemunėlio“ kolūkių kolūkiečiai nesulaukia atvykstant kino. Kinifikacijos sky-

riaus vadovai turi užtikrinti reguliarų kaimo darbo žmonių aptarnavimą kinu.

G. Šapošnikovaitė

UŽBAIGTI MOKSLO METAI

Prie LKP rajono komiteto veikianti vakarinė partinė mokykla baigė mokslo metus. Baigiamuosiuose užsiėmimuose pasirodė, kad dauguma klausytojų gerai įsisavino visą išeltą medžiagą, gerai orientuojasi Tarybų Sąjungos vidaus ir užsienio politikos klausimuose. Štai, pirmųjų metų mokyklos klausytojai drg. drg. Kiseliovas, Andros, Polušinas, Eibakas, Sabaliauskas perteiktą medžiagą įsisavino labai gerai. Gerą medžiagos žinojimą parodė šiemet baigusieji dviemete vakarinę partinę mokyklą drg. drg. Gercmanas, Bajoriūnienė, Daniūnas, Diržys ir kiti.

D. Matukas

Smolenske veikia srities trimetė partinė mokykla. Mokykloje yra marksizmo-leninizmo pagrindų, agrotechnikos, zootechnikos ir žemės ūkio mechanizacijos kabinetai, auditorija dėl užsiėmimų ir dvi lekcijų salės.

Nuotraukoje: mokyklos klausytojai Tarybų Sąjungos Didvyris F. I. Ivanovas (kairėje) ir Tarybų Sąjungos Didvyris M. A. Jegorovas konsultuojasi pas dėstytoją D. V. Lagavečą.

I. Rabinovičiaus (TASS) nuotrauka.

LITERATŪRA — MENAS

B. PALIULIS

PARTIJA MUS VEDA

Šiandien kur beēitum
Per Tēvynē plācī,
Kur tiktai bežengtum
Šiuo didziū kraštu, —
Šiandien mes vieningai
Ateitī sau kuriam,
Partijai mes „ačtū!“
Tariam su džiaugsmu.

Partijai mus vedant,
Laisvē iškovojom,
Māšiuos nugalējom
Priešus grobikus.
Ikvēpti jos valios,
Mes už taikā stojam, —
Komunizman kelias
Veda mus aiškus.

Su vardu jos statom
Mes rytoju šviesu,
Mes Tēvynē puošiam
Žygiāis ir darbais.
Naujos upiū vagos
Kloniuos išsitiesia,
Dykumos smiltiņos
Sušlama miškais.

Užmojai mūs platūs —
Penkmečio statybos.
Darbas — mūsū kelias.
Laimē ir garbē.
Šlovinam mes šalī
Laisvājā Tarybū,
Komunizman veda
Jā TSKP.

Salos.

J. BRAŽIUNIENĒ

TRAKTORININKĒ

Nepazīnsi jos šandienā,
Kai sutikot jā kely.
Užta māitna jāt plieno, —
Traktoristē jī.

Ritas traktorius per laukā,
Tiesāsi vāgā.
Plieno žirgās šauniai traukta,
Veda mergina.

Žvilgontis nulekta arimais,
Dega jāt veidai.
Antrā normā šandien ima,
Ir suars, tikrai.

Greit išsitiesia per laukā,
Daug juodu vāgū.
Čia palaidojo jāt daugel
Ašarū, vargū.

Praecty šiuose laukuos jī
Klaidzītojo basa.
Paskui bandā pīkto buokēs
Ejo verkdama.

Buožē skriaudē, ankstī kēlē,
Buvo jo valia.
O mažutē vargdienēlē
Skundēs nedalia.

Bet prasmego vāgo dienos,
Prāvēties nebēr, —
Valdo traktorū jīt plieno,
Jī — pirma darbe.

Rekiškis.

Liepsningas kovotojas už taiką
ir demokratiją(80-osioms metinėms nuo įžymiojo prancūzų rašytojo-komunisto
Anri Barbiuso gimimo dienos)

Prancūzų tauta pasaulinei literaturai davė daug talentingų žodžio meistrų. XX amžiuje, paastrėjusios kovos prieš kapitalizmą, už proletariato išsivadavimą iš buržuazinės spaudos pančių sąlygomis, visu ūgiu iškyla tokie kovojančios plunksnos meistrai, kaip Roman Rolanas, Anri Barbiusas, Lui Aragonas, Andre Stilis ir kt.

Gegužės 17 d. sukako 80 metų nuo karšto prancūzų tautos patrioto, atkaklaus kovotojo už taiką ir demokratiją, žymaus rašytojo ir žurnalisto Anri Barbiuso gimimo.

Į literatūrą A. Barbiusas atėjo tuo laiku, kai Prancūzijoje viešpatavo dekadentinė srovė ir formalizmas. Tačiau jau pirmuosiuose kūriniuose, ypač romane „Pragaras“, žymus A. Barbiuso palinkimas į realizmą.

Pirmasis pasaulinis karas galutinai išblaškė A. Barbiuso iliuzijas apie imperialistinio karo teisumą. 1916 m. pasirodžiusiame garslame romane „Ugnis“ rašytojas demaskavo tuos, kurie savo plėšikiškus apetitus tenkino milijonų nieko nekaltų žmonių kraujo ir gy-

vybių sąskaita. Barbiusas ne tik vaizdavo karo baisumus, bet parodė, kas juos sukėlė ir kas gali juos nutraukti. Jis pabrėžė, kad liaudis yra istorijos kūrėjas, ir „jei liaudis nori teisingumo ir jei liaudis — jėga, tai tegul ji ir nustato teisingumo viešpatavimą“ („Ugnis“). Negalėtingas realizmas ir gilus revoliucinis idėjiškumas daro šį romaną labiausiai užbaigtu ir meniniais tikslingiausiu iš visų A. Barbiuso kūrinių.

Užsienio intervencijos prieš jauną Tarybų respubliką metu A. Barbiusas rašo

aistringą straipsnį „Mes kaltiname“, kuriame kviečia pažangiuosius inteligentus ir visus darbo žmones vieningomis pastangomis ginti socializmo šalį.

Tolimesnė literatūrinė A. Barbiuso veikla neatsiejama nuo jo politinės kovos. 1923 m. jis stojo į Prancūzijos komunistų partiją.

A. Barbiusas buvo pulkus novelistas, aštraus apsakymo ir politinės apybraižos meistras. Šalia romanų „Aiškumas“ ir „Grandys“, žymia vieta jo literatūriniam palikime užima apsakymų ir apybraižų rinkiniai „Jėga“, „Budėliai“, „Teisingi apsakymai“.

1935 m. A. Barbiusas parašė knygą apie J.V. Staliną, kurioje sukūrė ryškų didžiojo tautų vado paveikslą. Prieš mirtį jis rinko medžiagą Lenino biografijai, tačiau šio didžiulio darbo nespėjo baigti.

Tarybiniai žmonės su melle ir pagarba mini žymiojo rašytojo sukaktį. Iš jo kūrinių ir dabar Prancūzijos darbo liaudis semiasi įkvėpimo kovoje prieš kapitalizmą ir klasių spaudą, už taiką ir demokratiją.

A. Masiūnas

RUSŲ JŪRINĖS ŠLOVĖS PUSLAPIAI

(Filmas „Admirolas Ušakovas“)

Šalies ekranuose pasirodė naujas spalvotas filmas „Admirolas Ušakovas“. Jame pasakojama apie šlovingus Suvorovo bendražygius, karšto Rusijos patrioto, garsaus laivyno vado Fiodoro Ušakovo žygdarbius.

XVIII amžiaus pabaiga. Rusija kovoja už savo nuo amžių jai priklausiusias žemes pietuose, siekdama susigrąžinti Juodąją jūrą, kuri dar senovės laikais visuose pasaulio žemėlapiuose buvo žymima, kaip „Rusijos jūra“.

Paniekindamas rūmų karjerą, jaunas Ušakovas vyksta į tolimąjį Chersoną sunkaus, bet dėkingo darbo dirbti: statyti Juodosios jūros laivyno, be kurio negalėjo įsitvirtinti jūroje Rusijos valstybė. Baudžlaviniško inertškumo, atsilikusios technikos sąlygomis, nepaisydamas vidinių ir išorinių priešų intrigų, Ušakovas pasiekia savo tikslą. Nuleidžiami ant vandens galingi tiems laikams, nauji kovos laivai, atsiranda pirmosios Juodosios jūros karinės jūrų bazės.

Anglijos kurstoma, Turkija 1787 metais pradeda karą prieš Rusiją. Atrodė, visi pranašumai buvo turkų pusėje. Rusų armija ir ypačingai laivynas dar nebuvo

pasirengę vesti stambias karo operacijas.

Ir štai karo eigoje visa jėga ir didingumu iškyla paprastų rusų, Ušakovo mokyklos jūreivių galingas, nepalaužiamas kovos entuziazmas, aukštas karinis meistriškumas. Filme gausu masinių scenų. Jose perteikta karžygiška liaudies jėga.

Trijose filme parodytose jūrų kautynėse — prie Fidonisio, Tendros ir Kallakrijos — Ušakovas į šipulius sudaužo pranašesnes turkų laivyno jėgas. Jis drąsiai lauzo atgyvenusius Europos laivynuose viešpatavusios senosios linijinės taktikos kanonus. Ušakovas sukuria savo naują, manevrinę burinio laivyno taktiką, įdiegia koncentruotą ugnį iš efektyviausių nuotolių, kerta smūgius į jautriausias priešininko vietas, kovoja už rezervų sudarymą laimėjimui plėtoti.

Puiklųjų Suvorovo pergalių sausumoje ir Ušakovo pergalių jūroje dėka Rusija nugalėjo 1787—1791 metų Rusijos-Turkijos kare. Buvo sugrąžintos senosios rusų žemės. Rusija gerai įsitvirtino Juodojoje jūroje. Tai turėjo įžymią reikšmę visam vėlesniam mūsų Tėvynės vystymuisi.

Centrinį — admirolo Uša-

kovo, kuris „patiesė Juodąją jūrą prie Rusijos kojų“ — vaidmenį talentingai atlieka aktorius I. Pereverzevas. Jis teisingai ir žavingai paprastai perteikia garšiojo rusų laivyno vado bruožus: atsidavimą Tėvynėi, artumą liaudžiai, gilų ir išvalgų protą, nuostabią drąsą kautynių ugnyje.

Lieka atmintyje puiki B. Livanovo vaidyba Jokaterinos didiko Potiomkino vaidmenyje.

Filmas „Admirolas Ušakovas“ — didelis kūrybinis laimėjimas, kurį pasiekė visas pastatymo kolektyvas ir pirmoje eilėje literatūrinio scenarijaus autorius A. Šteinas, filmo statytojas M. Romas, operatoriai A. Šelenkovas ir Čen Julanas.

„Palikuonys susivoks“, — gudriai sako filme Ušakovas apie rusų jūrinės šlovės paveldėtojus. Taip iš tikrųjų ir atsitiko. Tarybų Sąjunga — didi jūrų valstybė. Mums brangus didvyriški rusų jūrininkų žygdarbiai, nemirtingoji rusų ginklo šlovė. Tarybinė vyriausybė įsteigė Ušakovo vardo ordiną ir medali, jais apdovanoti šimtai tarybinių karinių jūrininkų, kurie didžiojo Tėvynės karo metais įrašė naujus puslapius į rusų jūrinės šlovės metraščių.

P. Jačiakovas

NEDARBAS — BAISUS KAPITALIZMO PĀLYDOVAS

Nedarbas — šis nuolatnais kapitalizma palydovas, baisti darbo žmonių rīkstē — pastaraisiem metiem ginklavimosi varžybū dēka pastekē didžiulī mastā. 1952 metu pabaigojē dēl civilinū gamybos šakū staurinimo Jungtinēse Amerikas Valstībēse, Anglijojē, Japontijojē, Vakarū Vokietijojē, Itālijojē ir Belgijojē buvo 32 milijonai visiškū ir dalinū bedarbiū.

Žemīau pateikiami skaitīai ir faktai yra paimti iš užsteno spaudos. Jie — rustus kaltinimas kapitalistīnei santvarkai. Šie faktai padēda suprasti, kodēl taip smarkīai aštrēja klasīnīai prieštārvīmai tarp imperialistīnēs buržuazījos ir darbinīnkū klasēs bēi visū darbo žmoniū. Kapitalistīnū šalīū darbo žmonēs nebenorī gyventi amžīnoje bado mīrtīes grēsmejē.

Vietoje duonos — kaktuso lapai

Reakciniai Italijos vadovai atvedė tą saulėtą, žydinčią šalį į visišką ūkinį pakrikimą. Pramonės ir žemės ūkio smukimas pasmerkia Italijos liaudį skurdui ir kentėjimui. Ne taip seniai Italijos laikraštyje buvo įdėta nuotrauka, vaizduojanti įprastą Italijos miestui vaizdą: sveikas vyras su dviem vaikais sėdi ant purvino šaligatvio su ištiesta išmaldai ranka.

Kad nemirtų bado, Italijos bedarbiai valgo žoles, atmatas iš šiukšlių duobių ir net dygius kaktuso lapus. Patys bedarbiai sako, kad nuo tokio „maitinimosi“ kyla kažkokios baisios ligos, bet juk dar baisiau — mirti badiu.

Italijos vyriausybė, užuot

padėjusi badaujantiems gyventojams, atkakliai tebevykdo ginklavimosi varžybų politiką. To išdava — bedarbių skaičius didėja, skurdas auga. Šiuo metu Italijoje yra daugiau kaip du milijonai bedarbių ir dar daugiau dalinių bedarbių. O laikraščiuose kasdien pasirodo nauji pranešimai, panašūs į šiuos:

„Bendrovė „Magona d'Italia“ (Livorno provincija) paskelbė, kad atleidžiami 500 darbininkų iš 2.400, 48 valandų darbo savaitę sutrumpinama iki 24 valandų ir uždaromi du cechai“.

„Krizė kilo Ligurijos srities pramonės įmonėse. Masiniai atleidimai vyksta įmonėse „OTO“, „Banjara“ ir kitose“.

„Būkite geras, suimkite mane“

Nedarbas vis smarkiau pasireiškia Prancūzijoje. Profsąjungų duomenimis, ten yra 600 tūkstančių visiškų bedarbių ir 2,5 milijono dalinių bedarbių.

Prancūzijos laikraštis „Jumanite“ neseniai įdėjo informaciją, kurioje pasakojama, kaip vienas pagyvenęs

vyras pavarde Korantenas priėjo prie policininko ir paprašė suimamas. „Būkite geras, — pasakė Korantenas, — suimkite mane. Du mano vaikai mirė nuo šalčio, du žuvo nuo to, kad suvalgė pamazgų duobėje rastas atmatas... Kalėjime aš susirasiu prieglobstį“.

Italijoje auga nedarbas. Šiuo metu šalyje yra daugiau kaip du milijonai žmonių, kurie visiškai neturi darbo, ir dar daugiau žmonių, kurie dalinai yra bedarbiai. Didžiulė jų dauguma yra pasmerkta badauti. Nuotraukoje: Neapolio gatvėje. Tipiškas vaizdas — nuo bado apalęs žmogus.

(TASS—ELTA).

Daugiau kaip treji metai be darbo

Nedarbas yra baisti ryškėję Austrijos liaudžiai. Šioje šalyje dabar yra 300 tūkstančių bedarbių. O jeigu įskaityti ir jų šeimas, tai neturinčių galimybės dirbti skaičius pasieks milžinišką. Austrijai skaitmenį — 800 tūkstančių žmonių. Šie žmonės egzistuoja kažkur riboje tarp gyvenimo ir bado mirties. Štai, pavyzdžiui, kaip susidėjo viename Austrijos laikraštyje aprašytas Rūdolfo Muzilio gyvenimas.

Muzilis, jaunas sveikas žmogus, ryšium su gamybos siaurimu buvo atleistas iš gamyklos. Trejus metus su viršum jis ieško bet kokio darbo, bet negali jo gauti. Per visą laiką jam tik keturis kartus tepavyko gauti atsitiktinį uždarbį. Per tuos ilgus, nelaimingus metus pas Muzilį jau paaugo berniukas, bet jis net nežino cukraus skonio. Šeima maitinasi duona ir vandeniu.

Kas penktas žmogus neturi darbo

Negeresnė Vakarų Vokietijos darbo žmonių padėtis. Šiuo metu keturiems Vakarų Vokietijos dirbantiems gyventojams tenka vienas bedarbis. Gatvėse vis dažniau galima pamatyti žmones, žingsniuojančius su plakatais ant krūtinės; plakatuose parašyta: „Ieškau darbo“.

Vakarų Vokietijos vadovai siekia sumažinti bedarbių skaičių, siūsdami vokiečius, kaip pigią darbo jėgą, į užsienį. Kaip praneša laikraštis „Di Virtšaft“, daugelis bedarbių siunčiami į Pietų Afrikos Sąjungos rūdynus, o ten viešpatauja katarginės gyvenimo ir darbo sąlygos. Taip Adenauerio vyriausybė „padeda“ Vakarų Vokietijos bedarbiams.

Sunki bedarbio dalia Anglijoje

Viename Anglijos žurnale įdėta informacija apie bedarbio tekstillininko iš Lankširo gyvenimą. Keturis mėnesius, sakoma žurnale, šio bedarbio šeima nepirko nei mėsos, nei sviesto, nei kiaušinių, nei pieno ir beveik jokių drabužių...

Kad reiktų mažiau mokėti už elektrą, šeima eina gulti vos sutemus. Kad išmaitintų du vaikus, tėvai išpardavė visus savo drabužius. Žurnale pabrėžiama, kad tai ne vienintelis atsitikimas. Tokiose sąlygose yra priversti gyventi tūkstančiai bedarbių.

(TASS—ELTA).

Prekybinis karas tarp kapitalistinių šalių

Pastaruoju metu Vakarų Europos spaudoje, ir ypač Anglijos spaudoje, galima rasti daug skundų ir priekalštų prieš neteisingą JAV prekybinę politiką. Jungtinės Valstybės intensyviai eksportuoja užsigulėjusias prekes į Vakarų Europos rinkas, o savo vidaus rinką aptvėrė aukštais maito tarifais (mokesčiais užsienio prekėms). Pavyzdžiui, pernai JAV pardavė Vakarų Europai prekių už 4 milijardus dolerių, o pirkė tik už 1 milijardą. Tokia Vakarų Europos šalims nenaudinga prekyba sukėlė jose aštrų dolerių trūkumą ir rimtus ekonominius sunkumus.

Visa tai buvo rezultatas tos ekonominės priklausomybės nuo JAV, kurioje atsidūrė Vakarų Europos šalys įvairių Amerikos ekonominės „pagalbos“ programų išdavėje. Kaip yra žinoma, šios šalys negali prekiauti su Tarybų Sąjunga, Kinijos Liaudies Respublika ir liaudies demokratijos šalimis dėl liudnai pagarsėjusio amerikiečio Betlo įstatymo, kuris draudžia tokią prekybą, grasindamas atimti Amerikos „pagalbą“.

Kad rimtas Vakarų Europos užsienio prekybos sutrikimas paaiškinamas kaip tik Amerikos „pagalba“, — tai pripažįsta ir patys JAV buržuaziniai laikraščiai. Amerikos laikraščio „Niujork Taims“ korespondentas

Restonas neseniai rašė, pavyzdžiui, kad JAV ekonominė „pagalba“ davė kapitalistinėms šalims „reikalingą porą rementų kritišku laikotarpiu, tačiau ji nesubalansavo mūsų pačių (Amerikos — G. P.) ekonomikos ir sudarė daugelyje pasaulio dalių ne sveiką ekonomiką, o tokią, kuri pasitenkina tuo, kad šlubčioja su mūsų duotais rementais“.

Siekdamos atsikratyti amerikiniams rementais ir atsistoti ant kojų, Anglija ir kitos kapitalistinės šalys reikalauja pakeisti Amerikos „pagalbą“ prekyba savitarpiskai naudingomis sąlygomis, reikalauja sumažinti Amerikos maito tarifus. Tačiau JAV spaudos pranešimai nurodo, kad Amerikos valdantieji sluoksniai nesirengia išklaudyti savo Atlanto bloko „sąjungininkų“ balso. Dar daugiau, JAV kongresas svarsto apie 37 įvairius įstatymų projektus, kurių tikslas yra sumažinti užsieninių prekių importą į Jungtines Valstybes, toliau padidinti maito tarifus. Tai sukella naują nepasitenkinimo sprogimą ištisos ellės kapitalistinių šalių vadovaujančiuose sluoksniuose.

Šiomis dienomis, pavyzdžiui, Kanados ministras pirmininkas pareiškė Jungtinėms Amerikos Valstybėms ryžtingą protestą prieš aukštų maito tarifų įvedimą Kanados žemės ūkio produktams. Analoginius protestus pareiškė Urugvajaus ir Čilės vyriausybės.

G. Podkopajevs

Anglijos laikraščiai apie derybas Panmynčžonyje

LONDONAS, V. 18 d. (TASS). Komentuodamas paliaubų derybų Panmynčžonyje eigą, laikraščio „Deili Meil“ diplomatinis apžvalgininkas pažymi, kad Anglija ir kitos nacių draugos šalys, kurios yra Suvienuytųjų Nacių Organizacijos nariai, jaučla vis didesnį nerimą ryšium su sunkumais ir vilkinimais derybose dėl paliaubų Korėjoje.

„Vis labiau stiprėja įsitikinimas, — rašo laikraštis, — kad Suvienuytosios Nacių pajūturėjo į komunistų iniciatyvą pernelyg atšiauriai, ir kad, jelgu nebus parodytas didesnis sukalbamumas, galimybė pasiekti

ugnies nutraukimą Korėjoje artimiausiu laiku gali būti praleista. Indija atvirai išreiškė savo būkštavimus dėl dabartinės padėties; Kanada taip pat suneraminta“.

Laikraščio „Deili Ekspres“ politinis apžvalgininkas nurodo, kad Londono diplomatai remia Kanados ir Indijos nuomonę. „Jie mano, kad generolas Harisonas užima pernelyg griežtą poziciją korėjiečių-kinų delegacijos paliaubų derybose atžvilgiu, ir Anglijos požiūris jau yra praneštas Vašingtonui. Daugelio Suvienuytųjų Nacių diplomatų nepasitenkinimas generolu Harisonu sustiprėjo“. (ELTA).

REDAKTORIUS A. STAŠYS

KOLUKIŲ BĖI GYVENTOJŲ ŽINIAI

Rokiškio miškų ūkis superka bites su aviliais. Norintieji parduoti turi skubiai kreiptis į miškų ūkį.

Rokiškio miškų ūkio direktorius